

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 20 czerwca 2013 r. r.

DOLiS/DEC-659/13/38804,38805

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22 oraz art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani J.W., na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jej danych osobowych przez pracownika P. Sp. z o.o. ,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła Pani J.W., zwanej dalej Skarżącą, na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jej danych osobowych przez pracownika P. Sp. z o.o., zwaną dalej Spółką. Skarżąca wniosła o zbadanie legalności przetwarzania jej danych osobowych przez windykatora Spółki, polegające na tym, iż cyt.: „P. B. zostawia swoje wizytówki z wypisanym na odwrocie moim [Skarżącej] nazwiskiem na wierzchu skrzynki pocztowej w taki sposób, że każdy może się zapoznać z zawartymi tam informacjami, albo wkłada wizytówki między futrynę a ościeżnicę drzwi. Ponadto wypytuje sąsiadów, o to czy mieszkam i z czego się utrzymuję [Skarżąca]”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej Generalnym Inspektorem, podjął czynności mające na celu jej wyjaśnienie, podczas których ustalił następujące okoliczności faktyczne.

- 1) Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącej w związku z realizacją umowy zawartej w dniu [...] z N. s.c.. Przedmiotem ww. umowy jest świadczenie przez Spółkę czynności windykacyjnych w imieniu i na rzecz N.

- 2) Pan B.B. jest zatrudniony w Spółce na stanowisku windykatora. Pan B.B. posiada upoważnienie do przetwarzania danych osobowych oraz podpisał oświadczenie o zobowiązaniu do zachowania poufności w związku z działalnością windykacyjną.
- 3) Pan B.B. prowadząc działania windykacyjne wobec Skarżącej umieszczał w drzwiach jej mieszkania swoje wizytówki, na których odwrocie znajdowało się imię i nazwisko Skarżącej, a także pozostawiał takie wizytówki na wierzchu skrzynki pocztowej w bloku.
- 4) Spółka ustosunkowując się do zarzutów skargi wskazała, że cyt.: „Pracownicy Spółki, w związku z wykonywaną pracą, przechodzą szkolenia z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych oraz wewnętrznych procedur ochrony danych. Szkolenia odbywają się w ten sposób, że upoważniony przedstawiciel ABI szkoli kierowników jednostek terenowych, a Ci z kolei szkolą pracowników im podległych. Szkolenia są cykliczne a Spółka przykłada wielką wagę do zagadnień ochrony danych osobowych, szczególnie w kontekście ochrony dóbr osobistych”.
- 5) Spółka w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych wskazała, iż cyt.: „(...) przeprowadziła postępowanie kontrolne wobec windykatora w odniesieniu do zaistniałej sytuacji”. Ponadto Spółka poinformowała, iż przeprowadziła kontrolę procedur windykacyjnych w odniesieniu do przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Kontrola ta miała na celu przeprowadzenie weryfikacji i przeglądu zasad przetwarzania danych osobowych przez windykatorków. Cyt.: „Efektem przeprowadzonego postępowania była weryfikacja procedur windykacyjnych tak, ażeby przy przetwarzaniu danych osobowych nie w związku z działaniami windykacyjnymi nie dochodziło do sytuacji udostępnienia danych osobowych osobom nieupoważnionym oraz akcja szkoleniowa zwracająca szczególną wagę na kwestie ochrony danych osobowych dłużników”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Generalny Inspektor w niniejszej sprawie dokonał oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez Spółkę w zakresie przetwarzania jej danych, uwzględniając okoliczności przetwarzania tych danych, całokształt materiału dowodowego oraz przepisy prawa, w tym przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego na podstawie art. 31 ustawy. Zgodnie z treścią art. 31 ustawy, administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych (ust. 1). Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2). Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a. W zakresie przestrzegania tych przepisów podmiot ponosi

odpowiedzialność jak administrator danych (ust. 3). W przypadkach, o których mowa w ust. 1-3, odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów niniejszej ustawy spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową (ust. 4). Do kontroli zgodności przetwarzania danych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, z przepisami o ochronie danych osobowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 14-19 (ust. 5). Przetwarzanie danych osobowych przez Spółkę w trybie art. 31 ustawy jest dopuszczalne i zgodne z przepisami tej ustawy.

Jednocześnie należy wskazać, iż jednym z podstawowych obowiązków spoczywających na administratorze jest, wynikający z art. 36 ustawy, obowiązek zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, a w szczególności zabezpieczenia danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym.

Podkreślenia wymaga fakt, że organ ochrony danych osobowych zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień. Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie daje podstawy do przyjęcia, iż opisany przez Skarżącą przypadek przetwarzania jej danych osobowych polegający na narażeniu na udostępnienie ich na rzecz osób nieupoważnionych zaistniał rzeczywiście. Niemniej aktualnie nie istnieje aktualnie stan naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych, a Spółka – jak wynika z przywołanych wyżej wyjaśnień – podjęła działania w odpowiednim, adekwatnym zakresie w celu niedopuszczenia do powtórzenia się takiej sytuacji w przyszłości. W ocenie organu, wobec incydentalnego charakteru zakwestionowanego przez Skarżącą zdarzenia, działania te zostały podjęte w odpowiednim, adekwatnym zakresie w stosunku do stwierdzonych uchybień w procesie przetwarzania jej danych osobowych i w związku z tym nie ma obecnie przesłanek do uznania, że w przedmiotowej sprawie w chwili rozstrzygnięcia przez organ ochrony danych osobowych stan naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych istnieje i zachodzi konieczność – stosownie do art. 18 ust. 1 ustawy, nakazania przywrócenia stanu zgodnego z prawem.

Niezależnie od powyższego istnieje możliwość wytoczenia powództwa cywilnego, jeżeli w przekonaniu Skarżącej jej dobra osobiste zostały naruszone. Zgodnie bowiem z art. 24 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Stosownie do § 2 wskazanego przepisu, jeżeli skutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych. Jednocześnie, w myśl art. 448 Kodeksu cywilnego w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro

zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Natomiast art. 17 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), wskazuje na właściwość sądów okręgowych w rozstrzyganiu spraw tego rodzaju.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).